

opusdei.org

Brief van de prelaat van het Opus Dei ter gelegenheid van het conclaaf

Brief van mgr. Javier
Echevarría aan de leden van
het Priestergenootschap van het
Heilig Kruis en aan de
gelovigen, medewerkers en
vrienden van het Opus Dei.

19-4-2005

Een week na mijn vorige brief voel ik
de behoefte om jullie opnieuw te
schrijven. De gebeurtenissen van de

laatste dagen beleven we als een genade van God voor zijn Kerk. Zoals de andere herders van het volk van God, vraag ik dat wij allen deze prachtige eenheid van de katholieke Kerk ons eigen maken. De spontane uitingen van gebed en kinderlijke genegenheid bij de dood van Johannes Paulus II zijn een duidelijk teken van deze eenheid. Ik bid God dat de gebeurtenissen die we deze dagen hebben meegemaakt geen voorbijgaande indrukken zijn, maar dat ze in de ziel voortduren; dat ze ons tot bekering brengen; dat ze zich vertalen in ijver om God en de naaste te dienen, in hernieuwde voornemens van edelmoedig christelijk gedrag, in vruchten van trouwe liefde.

Het overlijden van Johannes Paulus II heeft een nieuwe vorm van catechese laten zien. De paus begon zijn vruchtbaar pontificaat met een encycliek over onze Heer Jezus

Christus, Verlosser van de mens. En hij heeft het beëindigd, zelfs na het verlies van zijn spraakvermogen, met dezelfde veelzeggende boodschap: Christus is onze Verlosser; wie Christus volgt houdt van het leven en is niet bang voor ziekte of dood, omdat de waardigheid van de kinderen van God zich uitstrekt van het begin tot het einde van het leven op aarde.

Een bladzijde van de geschiedenis van de Kerk en de wereld, opgetekend door de zeldzame figuur van iemand die gedurende deze periode de vader en opperherder van het volk van God was, is omgeslagen. De Heer heeft gewild dat we getuigen waren van deze momenten waarop we een genade en een verantwoordelijkheid hebben ontvangen: Jezus Christus te blijven verkondigen naar het voorbeeld van de opvolger van Petrus. Met de verkiezing van de volgende paus, bij

het conclaaf dat op de 18e begint, wordt een nieuw hoofdstuk geopend in de hechte geschiedenis van de Kerk. We kunnen allen als katholieken actief bijdragen aan deze gebeurtenis, door ons in gebed te verenigen met de kardinalen en de hele Kerk.

De laatste dagen heb ik vaak teruggedacht aan de twee conclaven in 1958 en 1963, die ik in Rome samen met onze stichter heb meegemaakt. Ik herinner me nog goed hoe hij ons aanmoedigde om te bidden en alles op te dragen voor de volgende paus; zijn emotie bij de *fumata bianca*, de witte rook; het geloof waarmee hij onmiddellijk knielde en het *Oremus pro beatissimo Papa nostro* ging bidden, zelfs voordat de kardinaal-diaken had aangekondigd wie gekozen was. En onze geliefde don Álvaro deed hetzelfde.

Zoals de heilige Jozefmaria toen deed, houden wij nu al innig van de opvolger van Johannes Paulus II, wie het ook zijn mag. We beminnen hem met kinderlijke liefde en bidden voor hem, opdat God hem overvloedige genaden schenkt en opdat zijn taak vruchten van heiligheid voor de Kerk en vrede voor de maatschappij voortbrengt.

Hernieuwen wij ons verlangen om de paus te dienen. God heeft het Opus Dei immers alleen gewild om zijn Kerk te dienen. Al in deze tijd van de *sede vacante*, kunnen we de opperherder dienen die over een paar dagen plaats zal nemen op de Stoel van Petrus. Verenigd met alle katholieken, bidden we en dragen we deze dagen offers op voor degene die de heilige Geest aan het hoofd van de Kerk zal plaatsen. Laten we dit doen met een bovennatuurlijke vrede en vol hoop.

Laten we ook bidden dat alle katholieken naar de nieuwe tijden kunnen kijken met de ogen van het geloof, zonder aandacht te schenken aan overwegingen die gespeend zijn van bovennatuurlijke logica. Ik herinner me de eerste audiëntie die Paulus VI verleende aan onze stichter in januari 1964.

Aan het einde kwam ook don Álvaro binnen en de paus zei hem: we kennen elkaar al zovele jaren, en ik “*sono diventato vecchio*”, ik ben oud geworden. Don Álvaro antwoordde snel: “*No, Santità, lei è diventato Pietro*”, nee Heiligheid, U bent Petrus geworden. Vanaf het begin van het jaar raad ik de mensen die ik ontmoet het schietgebed **Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam** aan: Allen met Petrus naar Jezus door Maria. Deze woorden die ik van de heilige Jozefmaria heb gehoord krijgen nu een bijzondere betekenis. We weten niet wie de volgende paus

wordt. Maar wie het ook mag worden, hij zal Petrus zijn, en we begeleiden hem nu al met ons gebed. We roepen hierbij de voorspraak in van de heilige Maria, Moeder van de Kerk.

Het wereldwijde respect en de genegenheid voor Johannes Paulus II laten de grote aantrekkingskracht van Christus en van de heiligheid zien; de glorie van God die zichtbaar is in de mensen die strijden om trouw te zijn.

Deze “onstuimige” eenheid en de genegenheid die haar begeleidt bevestigen dat de Kerk zich rond Petrus heeft verzameld. De uitingen van genegenheid vormen een dankbare groet aan Johannes Paulus II en een hartelijk welkom aan zijn opvolger.

Ik dring aan: zoals altijd bevinden we ons in het uur van de eenheid. De paus is altijd het zichtbare beginsel

en fundament van deze eenheid.
Johannes Paulus II is dat geweest tot
aan zijn dood. Degene die gekozen
wordt om hem op te volgen zal dat
ook zijn. We kunnen niet nalaten om
Johannes Paulus II van harte te
danken. Hij heeft onze dankbaarheid
ruimschoots verdiend vanwege de
volledige overgave aan de taak die
God hem heeft toevertrouwd.

Ik spoor jullie aan de nieuwe paus,
wie hij ook mag zijn, reeds nu te
ontvangen en dankbaarheid voor
zijn toewijding in de uitoefening van
zijn dienstwerk.

Met alle genegenheid, zegen ik jullie

+ Javier

de-prelaat-van-het-opus-dei-ter-
gelegenheid-van-het-conclaaf/
(14-8-2025)